Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1342/2008

2008 m. gruodžio 18 d.

nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 423/2004

(OL L 348, 2008 12 24, p. 20)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009	L 343	1	2009 12 22
►**M2**	2012 m. gruodžio 19 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1243/2012	L 352	10	2012 12 21
►**M3**	2015 m. gruodžio 11 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) 2015/2324	L 328	101	2015 12 12

pataisytas:

►**C1**	Klaidų ištaisymas, OL L 231, 2010 9 1, p. 6 (1342/2008)

▼B

TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1342/2008

2008 m. gruodžio 18 d.

nustatantis menkių išteklių ir šių išteklių žvejybos būdų daugiametį planą ir panaikinantis Reglamentą (EB) Nr. 423/2004

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 37 straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento nuomonę ([1]),

kadangi:

(1) 2004 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 423/2004, nustatantis menkių išteklių atkūrimo priemones ([2]), skirtas menkių ištekliams Kategato sąsiauryje, Šiaurės jūroje, įskaitant Skagerako sąsiaurį ir rytinę Lamanšo sąsiaurio dalį, į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje saugiai atkurti, kad jie per penkerių–dešimties metų laikotarpį pasiektų mokslininkų rekomenduojamą prevencinį dydį.

(2) Naujausioje Tarptautinės jūrų tyrinėjimo tarybos (ICES) mokslinėje rekomendacijoje nurodyta, kad sugaunamų menkių kiekio sumažinimas, kurį lėmė bendros pastangos, susijusios su bendru leidžiamu sugauti kiekiu (BLSK), techninėmis priemonėmis ir papildomomis žvejybos pastangų valdymo priemonėmis, įskaitant stebėseną ir kontrolę siekiant užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, nėra pakankamas, kad mirtingumas dėl žvejybos sumažėtų iki lygio, kuris būtinas menkių ištekliams atkurti; nėra aiškių kurio nors iš keturių menkių išteklių grupių, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 423/2004, atkūrimo požymių, nors atrodo, kad išteklių Šiaurės jūroje padėtis šiek tiek pagerėjo.

(3) Būtina sugriežtinti priemones ir nustatyti ilgalaikį planą, kad būtų pasiektas tausus menkių išteklių naudojimas, atsižvelgiant į tausią žvejybą užtikrinantį didžiausią sugavimų kiekį.

(4) Remiantis naujausia pateikta moksline informacija, visų pirma duomenimis apie ilgalaikes jūrų ekosistemų tendencijas, negalima tiksliai nustatyti pageidaujamų ilgalaikių biomasės lygių. Todėl bet kuriame ilgalaikiame plane biomase grindžiamas tikslas turėtų būti pakeistas mirtingumu dėl žvejybos grindžiamu tikslu, kuris turėtų būti taikomas ir leidžiamiems žvejybos pastangų lygiams.

(5) Šiaurės jūros menkių ištekliumi dalijamasi su Norvegija; jis yra bendrai valdomas. Priemonėmis, numatytomis šiame reglamente, turėtų būti deramai atsižvelgiama į konsultacijas su Norvegija pagal Europos ekonominės bendrijos ir Norvegijos Karalystės Susitarimą dėl žvejybos ([3]).

([1]) 2008 m. spalio 21 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).
([2]) OL L 70, 2004 3 9, p. 8.
([3]) OL L 226, 1980 8 29, p. 48.

▼B

(6) Jei Žuvininkystės mokslo, technikos ir ekonomikos komitetas (STECF), neturėdamas pakankamai tikslios ir reprezentatyvios informacijos, negali patarti dėl BLSK, turėtų būti priimtos nuostatos, užtikrinančios, kad BLSK būtų nustatomi nuolat, net jei trūksta kokybiškų duomenų.

(7) Siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinti tikslai, susiję su mirtingumo dėl žvejybos koeficientu, ir sudaryti sąlygas sumažinti į jūrą išmetamų žuvų kiekį, reikia nustatyti ir daugiametę strategiją atitinkančias žvejybos galimybes, išreikštas žvejybos pastangomis. Tokias žvejybos galimybes, kiek įmanoma, reikėtų apibrėžti pagal žvejybos įrankių rūšis, atsižvelgiant į dabartinę žvejybos praktiką. Tikslinga numatyti periodinę valdymo sistemos veiksmingumo peržiūrą ir užtikrinti, kad žvejybos pastangų reguliavimo sistema būtų peržiūrima visų pirma tada, kai pasiekiamas menkių išteklių lygis, kuriam esant galimas išteklių naudojimas atsižvelgiant į didžiausią tausojamąją žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį.

(8) Turėtų būti įdiegti nauji mechanizmai, skatinantys žvejus dalyvauti menkių žvejybos vengimo programose. Tokios programos, pagal kurias vengiama gaudyti menkes ar skatinama mažinti išmetimą į jūrą, būtų sėkmingesnės, jeigu jos būtų rengiamos bendradarbiaujant su žvejybos pramone; vadinasi, tokios programos, parengtos su valstybėmis narėmis, turėtų būti laikomos veiksminga priemone tausumui skatinti; todėl turėtų būti skatinama tokias programas rengti. Be to, valstybės narės turėtų naudotis savo galiomis taip paskirstyti galimybes žvejoti menkių išteklius, kad jų žvejai būtų skatinami žvejoti selektyvesniais ir mažiau aplinkai kenkiančiais būdais.

(9) Sugautų kiekių apribojimų nustatymas ir paskirstymas, mažiausių ir prevencinių išteklių kiekių bei mirtingumo dėl žvejybos koeficientų nustatymas, taip pat didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų nustatymas kiekvienai valstybei narei bei kiekvienai žvejybos pastangų grupei ir šiame reglamente nustatytos žvejybos pastangų sistemos netaikymas tam tikroms laivų grupėms yra bendrai žuvininkystės politikai labai svarbios priemonės. Reikia, kad Taryba pati turėtų teisę tiesiogiai naudotis įgyvendinamosiomis galiomis šiose specifinėse srityse.

(10) Priemonės, kurios yra būtinos norint įgyvendinti tam tikras šio reglamento nuostatas, visų pirma susijusias su žvejybos pastangų apribojimų patikslinimu atsižvelgiant į Tarybos nustatytas didžiausias leidžiamas žvejybos pastangas, turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgaliojimais tvarką ([1]).

(11) Be 1993 m. spalio 12 d. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 2847/93, nustatančiame bendros žuvininkystės politikos kontrolės sistemą ([2]), nustatytų kontrolės priemonių, turėtų būti nustatytos ir kitos kontrolės priemonės, kad būtų užtikrintas šiame reglamente nustatytų priemonių laikymasis.

([1]) OL L 184, 1999 7 17, p. 23.
([2]) OL L 261, 1993 10 20, p. 1.

▼B

(12) Turėtų būti nustatytos taisyklės, kuriomis būtų atsižvelgta į atitinkamų išteklių būklę ir pagal kurias šiame reglamente numatytas ilgalaikis planas būtų laikomas atkūrimo planu, kaip apibrėžta 2002 m. gruodžio 20 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 2371/2002 dėl žuvų išteklių apsaugos ir tausojančio naudojimo pagal Bendrąją žuvininkystės politiką ([1]) 5 straipsnyje, ir 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl Europos žuvininkystės fondo ([2]) 21 straipsnio a dalies i punkto tikslais arba, kaip alternatyva, valdymo planu, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 6 straipsnyje, ir Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 1 straipsnio a dalies iv punkto tikslais.

(13) Reglamentas (EB) Nr. 423/2004 turėtų būti panaikintas ir pakeistas šiuo reglamentu,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

DALYKAS IR SĄVOKOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomas keturių menkių išteklių grupių, atitinkančių šiuos geografinius rajonus, planas:

a) Kategato sąsiauris;

b) Šiaurės jūra, Skagerako sąsiauris ir rytinė Lamanšo sąsiaurio dalis;

c) rajonas į vakarus nuo Škotijos;

d) Airijos jūra.

2 straipsnis

Sąvokos

Šio reglamento tikslais, greta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 3 straipsnyje nustatytų sąvokų, taikomos šios sąvokos:

a) žvejybos pastangų grupė – valstybės narės, kuriai nustatytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos, valdymo vienetas. Ji apibrėžiama pagal I priede išvardytas žvejybos įrankių grupes ir rajonus;

b) sudėtinė žvejybos pastangų grupė – visos valstybių narių žvejybos pastangų grupės, kurioms priskiriama ta pati žvejybos įrankių grupė ir rajonas;

c) sugautų žuvų kiekis pastangų vienetui (CPUE) – sugautų menkių kiekis, išreikštas gyvu svoriu, tenkantis vienam žvejybos pastangų, išreikštų laivo pajėgumo, matuojamo kilovatais, ir žvejybos dienų per metus skaičiaus sandauga, vienetui per metus;

d) atitinkamos amžiaus grupės – 3, 4 ir 5 metų amžiaus menkės Kategato sąsiauryje; 2, 3 ir 4 metų amžiaus menkės Airijos jūroje, Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje; 2, 3, 4 ir 5 metų amžiaus menkės rajone į vakarus nuo Škotijos; ar kitos amžiaus grupės, kurios yra tinkamos pagal STECF rekomendaciją.

([1]) OL L 358, 2002 12 31, p. 59.
([2]) OL L 223, 2006 8 15, p. 1.

▼B

3 straipsnis

Geografinių rajonų ribos

Šiame reglamente taikomos šios geografinių rajonų ribų geografinės apibrėžtys:

a) Kategato sąsiauris – ta ICES pažymėto IIIa kvadrato dalis, kuri šiaurėje apribota linija, brėžiama nuo Skagen švyturio iki Tistlarna švyturio ir nuo šio taško iki artimiausio taško Švedijos pakrantėje, o pietuose – nuo Hasenore iki Gnibens Spids, nuo Korshage iki Spodsbjerg ir nuo Gilbjerg Hoved iki Kullen brėžiama linija;

b) Šiaurės jūra – ICES IV parajonis ir ta ICES IIIa kvadrato dalis, kuri yra už Skagerako ir Kategato sąsiaurio ribų, bei ta ICES IIa kvadrato dalis, kuri yra vandenyse, į kuriuos valstybės narės turi suverenias teises arba kuriuose jos turi jurisdikciją;

c) Skagerako sąsiauris – ta ICES IIIa kvadrato dalis, kuri vakaruose apribota linija, brėžiama nuo Hanstholm švyturio iki Lindesnes švyturio, o pietuose – nuo Skagen švyturio iki Tistlarna švyturio ir nuo šio taško iki artimiausio taško Švedijos pakrantėje brėžiama linija;

d) rytinė Lamanšo sąsiaurio dalis – ICES VIId kvadratas;

e) Airijos jūra – ICES VIIa kvadratas;

f) rajonas į vakarus nuo Škotijos – ICES VIa kvadratas ir ta ICES Vb kvadrato dalis, kuri yra vandenyse, į kuriuos valstybės narės turi suverenias teises arba kuriuose jos turi jurisdikciją.

4 straipsnis

Žvejybos pastangų apskaičiavimas

Šiame reglamente žvejybos pastangos, kuriomis naudojasi laivų grupė, apskaičiuojamos kaip kiekvieno laivo pajėgumo, matuojamo kilovatais, verčių ir dienų, kurias kiekvienas laivas buvo I priede nurodytame rajone, sandaugų suma. Diena, kurią laivas būna rajone – bet koks 24 valandų tęstinis laikotarpis (arba jo dalis), kurį laivas būna tame rajone ir nebūna uoste.

5 straipsnis

Plano tikslas

1. 1 straipsnyje nurodytu planu užtikrinama, kad menkių ištekliai būtų tausiai naudojami taikant didžiausio tausojamąją žvejybą užtikrinančio sužvejotų žuvų kiekio principą.

2. 1 dalyje nustatytas tikslas pasiekiamas išlaikant tokį atitinkamų amžiaus grupių menkių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą:

Ištekliai	Mirtingumo dėl žvejybos koeficientas
Menkės Kategato sąsiauryje	0,4
Menkės rajone į vakarus nuo Škotijos	0,4
Menkės Airijos jūroje	0,4

▼B

3. Menkių išteklių Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje atveju 1 dalyje nustatytas tikslas pasiekiamas išlaikant atitinkamų amžiaus grupių menkių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą, nurodytą 8 straipsnyje.

II SKYRIUS

BENDRAS LEIDŽIAMAS SUGAUTI KIEKIS

6 straipsnis

Mažiausios ir prevencinės normos

Kiekvienos iš menkių išteklių grupės mažiausios ir prevencinės neršiančių žuvų biomasės normos yra šios:

Ištekliai	Mažiausios neršiančių žuvų biomasės normos (tonomis)	Prevencinės neršiančių žuvų biomasės normos (tonomis)
Menkės Kategato sąsiauryje	6 400	10 500
Menkės Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje	70 000	150 000
Menkės rajone į vakarus nuo Škotijos	14 000	22 000
Menkės Airijos jūroje	6 000	10 000

7 straipsnis

Menkių išteklių BLSK Kategato sąsiauryje, rajone į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje nustatymo tvarka

1. Taryba kasmet priima sprendimą dėl kiekvieno iš menkių išteklių kitų metų BLSK Kategato sąsiauryje, rajone į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje. BLSK apskaičiuojamas iš viso sugaunamo menkių kiekio, kuris pagal ICES prognozes laikomas atitinkančiu 2 ir 3 dalyse nurodytus mirtingumo dėl žvejybos koeficientus, atėmus toliau nurodytus kiekius:

a) žuvų kiekį, kuris lygus numatomam į jūrą išmetamų menkių, priklausančių atitinkamai išteklių grupei, kiekiui;

b) tam tikrais atvejais kiekį, kuris atitinka kitus menkių mirtingumo dėl žvejybos dėl kitų susijusių priežasčių mastą; šis kiekis nustatomas remiantis Komisijos pasiūlymu.

2. Remiantis STECF rekomendacija BLSK turi atitikti visas toliau nurodytas sąlygas:

a) jei STECF prognozuojamas išteklių dydis metų, kuriems nustatomas BLSK, sausio 1 d. yra mažesnis nei 6 straipsnyje nustatyta mažiausia neršiančių žuvų biomasės norma, tais metais, kuriems nustatomas specialus BLSK, taikomas 25 % mažesnis mirtingumo dėl žvejybos koeficientas nei praėjusiais metais taikytas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas;

b) jei STECF prognozuojamas išteklių dydis metų, kuriems nustatomas BLSK, sausio 1 d. yra mažesnis nei 6 straipsnyje nustatyta mažiausia neršiančių žuvų biomasės norma arba yra didesnis ar lygus 6 straipsnyje nustatytai mažiausiai neršiančių žuvų biomasės normai, tais metais, kuriems nustatomas specialus BLSK, taikomas 15 % mažesnis mirtingumo dėl žvejybos koeficientas nei praėjusiais metais taikytas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas; ir

▼B

c) jei STECF prognozuojamas išteklių dydis metų, kuriems nustatomas BLSK, sausio 1 d. yra didesnis nei 6 straipsnyje nustatyta prevencinė neršiančių žuvų biomasės norma arba jai lygus, tais metais, kuriems nustatomas specialus BLSK, taikomas 10 % mažesnis mirtingumo dėl žvejybos koeficientas nei praėjusiais metais taikytas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas.

3. Jei taikant 2 dalies b ir c punktus, remiantis STECF rekomendacija, mirtingumo dėl žvejybos koeficientas būtų mažesnis nei 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas, Taryba nustato tokį BLSK, kurį taikant mirtingumo dėl žvejybos koeficientas pasiektų tame straipsnyje nurodytą koeficientą.

4. Pateikdamas rekomendaciją pagal šio straipsnio 2 ir 3 dalis, STECF daro prielaidą, kad metais, ėjusiais prieš tuos metus, kuriems nustatomas specialus BLSK, ištekliai buvo žvejojami taip, kad mirtingumo dėl žvejybos koeficientas patikslintas tiek, kiek sumažėjo tais metais taikytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos.

5. Nepaisydama 2 dalies a, b ir c punktų ir 3 dalies, Taryba nenustato tokio BLSK, kuris būtų daugiau nei 20 % mažesnis ar didesnis nei praėjusiais metais nustatytas BLSK.

8 straipsnis

Menkių išteklių BLSK Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje nustatymo tvarka

1. Taryba kasmet priima sprendimą dėl kiekvieno iš menkių išteklių kitų metų BLSK Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje. BLSK apskaičiuojamas taikant 7 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose išdėstytas mažinimo taisykles.

2. Visų pirma BLSK apskaičiuojamas pagal 3 ir 5 dalis. Nuo tų metų, kuriais BLSK, gautas taikant 3 ir 5 dalis, būtų mažesnis nei BLSK, gautas taikant 4 ir 5 dalis, BLSK apskaičiuojamas pagal 4 ir 5 dalis.

3. Pradinis BLSK neviršija lygio, atitinkančio mirtingumą dėl žvejybos, kuris yra numatomo atitinkamo amžiaus grupių mirtingumo dėl žvejybos 2008 m. dalis, taip: 75 % BLSK 2009 m., 65 % BLSK 2010 m. ir tolesniais metais taikant tolesnį mažinimą po 10 %;

4. Vėliau, jei išteklių dydis metų, ėjusių prieš tuos metus, kuriais taikomas BLSK, sausio 1 d. yra:

a) didesnis nei neršiančių žuvų biomasės norma, BLSK atitinka atitinkamų amžiaus grupių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą 0,4;

b) didesnis nei mažiausia neršiančių žuvų biomasės norma ir mažesnis nei prevencinė neršiančių žuvų biomasės norma, BLSK neviršija lygio, dėl kurio atitinkamų amžiaus grupių mirtingumo dėl žvejybos koeficientas būtų lygus šiai formulei:

0,4 – (0,2 * (prevencinė neršiančių žuvų biomasės norma – neršiančių žuvų biomasė) / (prevencinė neršiančių žuvų biomasės norma – mažiausia neršiančių žuvų biomasės norma));

c) lygus neršiančių žuvų biomasės normai ar mažesnis už ją, BLSK neviršija atitinkamų amžiaus grupių mirtingumo dėl žvejybos koeficientą 0,2 atitinkančio lygio.

▼B

5. Nepaisant 3 ir 4 dalių, Taryba nenustato tokio 2010 m. ir vėlesnių metų BLSK, kurie būtų daugiau nei 20 % mažesnis ar didesnis nei praėjusiais metais nustatyti BLSK.

6. Jei trejus metus iš eilės 1 dalyje nurodyti menkių ištekliai naudojami taikant mirtingumo dėl žvejybos koeficientą, kuris yra artimas 0,4, Komisija įvertina šio straipsnio taikymą ir prireikus pasiūlo atitinkamas priemones dėl jo dalinio pakeitimo siekdama užtikrinti naudojimą, atsižvelgiant į didžiausią tausojamąją žvejybą užtikrinantį sužvejotų žuvų kiekį.

▼M2

9 straipsnis

Speciali BLSK nustatymo tvarka

1. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 7 straipsnį, Kategato sąsiauryje, rajone į vakarus nuo Škotijos ir Airijos jūroje nustatomi mokslinėse rekomendacijose nurodyto lygio menkių išteklių BLSK. Tačiau, jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas BLSK lygis yra daugiau kaip 20 % didesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % didesni nei ankstesniais metais BLSK, arba jei mokslinėse rekomendacijose nurodytas lygis yra daugiau kaip 20 % mažesnis už ankstesnių metų BLSK, nustatomi 20 % mažesni nei ankstesniais metais BLSK.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, tais atvejais, kai mokslinės rekomendacijos rodo, kad specializuota žvejyba neturėtų būti vykdoma ir kad:

a) priegauda turėtų būti kuo labiau sumažinta arba sumažinta iki mažiausio įmanomo lygio ir (arba)

b) sužvejojamas menkių kiekis turėtų būti sumažintas iki mažiausio įmanomo lygio,

Taryba gali nuspręsti netaikyti metinio BLSK patikslinimo vėlesniais metais arba kelis vėlesnius metus, su sąlyga, kad BLSK nustatomas tik priegaudai.

3. Jei neturima pakankamai informacijos BLSK nustatyti pagal 8 straipsnį, menkių išteklių BLSK Šiaurės jūroje, Skagerako sąsiauryje ir rytinėje Lamanšo sąsiaurio dalyje nustatomi taikant *mutatis mutandis* šio straipsnio 1 ir 2 dalis, nebent per konsultacijas su Norvegija būtų nustatytas kitoks BLSK lygis.

4. Jei mokslinės konsultacijos rodo, kad 8 straipsnio 1–4 dalyse nustatytų taisyklių taikymas nėra tinkamas plano tikslams pasiekti, Taryba, nepaisydama pirmiau minėtų nuostatų, gali nuspręsti dėl alternatyvaus BLSK lygio.

▼B

10 straipsnis

Priemonių koregavimas

1. Kai pasiektas 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas siektinas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas arba tuo atveju, jei STECF rekomenduoja, kad šis siektinas koeficientas arba 6 straipsnyje nurodytos mažiausios ir prevencinės neršiančių žuvų biomasės normos arba 7 straipsnio 2 dalyje nurodyti mirtingumo dėl žvejybos koeficientai nebegali užtikrinti, kad išliktų nedidelė išteklių išeikvojimo rizika ir būtų išlaikytas didžiausias tausojamąją žvejybą užtikrinantis sužvejotų žuvų kiekis, Taryba priima sprendimą, nustatantį kitas šių normų ir koeficientų vertes.

▼B

2. Kai, STECF vertinimu, kurių nors menkių išteklių nepavyksta tinkamai atkurti, Taryba priima sprendimą:

a) kuriuo atitinkamiems ištekliams nustatomas mažesnis nei 7, 8 ir 9 straipsniuose numatytas BLSK;

b) kuriuo nustatomos mažesnės nei 12 straipsnyje numatytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos;

c) kuriuo atitinkamai nustatomos susijusios sąlygos.

III SKYRIUS

ŽVEJYBOS PASTANGŲ RIBOJIMAS

11 straipsnis

Žvejybos pastangų sistema

1. Be 7, 8 ir 9 straipsniuose numatytų BLSK, dar nustatoma žvejybos pastangų sistema, pagal kurią valstybėms narėms kasmet kaip žvejybos pastangos paskirstomos žvejybos galimybės.

2. Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu ir 3 dalyje nurodyta valstybių narių pateikta informacija bei STECF rekomendacijomis gali neįtraukti kai kurių laivų grupių taikant žvejybos pastangų sistemą, jei:

a) turimi tinkami duomenys apie sugaunamus ir į jūrą išmetamus menkių kiekius, kad STECF galėtų įvertinti kiekvienos atitinkamos laivų grupės sugaunamo menkių kiekio procentinę dalį;

b) STECF įvertinta sugaunamų menkių kiekių procentinė dalis neviršija 1,5 % viso kiekvienos atitinkamos laivų grupės sugaunamų kiekių; ir

c) šių laivų grupių įtraukimas į žvejybos pastangų sistemą būtų jų bendram poveikiui menkių ištekliams neproporcinga administracinė našta.

Jei STECF negali įvertinti, ar šios sąlygos toliau tenkinamos, Taryba įtraukia kiekvieną atitinkamą laivų grupę į žvejybos pastangų sistemą.

3. Valstybės narės kasmet teikia Komisijai ir STECF informaciją, kurios reikia norint nustatyti, kad laikantis išsamių taisyklių, kurias turi patvirtinti Komisija, yra ir tebėra tenkinamos pirmiau nurodytos sąlygos.

12 straipsnis

Žvejybos pastangų paskirstymas

1. Taryba kasmet priima sprendimą dėl didžiausių kiekvienai valstybei narei leidžiamų žvejybos pastangų kiekvienai žvejybos pastangų grupei.

2. Didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos apskaičiuojamos remiantis bazine verte, kuri nustatoma taip:

a) pirmaisiais šio reglamento taikymo metais kiekvienai pastangų grupei bazinė vertė nustatoma imant 2004–2006 m. arba 2005–2007 m., atsižvelgiant į atitinkamos valstybės narės pageidavimą, STECF rekomendacija pagrįstą vidutinį žvejybos pastangų lygį, išreikštą kW-dienomis;

▼B

b) vėlesniais šio reglamento taikymo metais bazinė vertė yra lygi ankstesnių metų didžiausioms leidžiamoms žvejybos pastangoms.

3. Žvejybos pastangų grupės, kurioms taikomas metinis didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos patikslinimas, tvirtinamos tokiu būdu:

a) laivų sugaunamų menkių kiekis kiekvienoje žvejybos pastangų grupėje vertinamas remiantis valstybių narių pateiktais duomenimis pagal 2008 m. vasario 25 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 199/2008 dėl Bendrijos sistemos, skirtos duomenų rinkimui, tvarkymui ir naudojimui žuvininkystės sektoriuje bei paramai mokslinėms rekomendacijoms dėl bendros žuvininkystės politikos, sukūrimo ([1]) 18, 19 ir 20 straipsnius;

b) kiekvienam iš šio reglamento I priede apibrėžtų rajonų parengiamas sudėtinių žvejybos pastangų grupių sąrašas nurodant atitinkamą jų sugaunamų menkių kiekį, įskaitant į jūrą išmetamų sugautų žuvų kiekį. Šis sąrašas išdėstomas didėjančia tvarka pagal sugaunamų menkių kiekį kiekvienoje žvejybos pastangų grupėje;

c) pagal b punktą rengiamuose sąrašuose bendras sugaunamų menkių kiekis apskaičiuojamas, kaip išdėstyta toliau. Kiekvienai sudėtinei žvejybos pastangų grupei suma apskaičiuojama remiantis tos žvejybos pastangų grupės sugaunamų menkių kiekiu bei visų sudėtinių pastangų grupių sugaunamų menkių kiekiu, nurodytu pirmesniuose sąrašo įrašuose;

d) pagal c punktą apskaičiuojamas bendras sugaunamų menkių kiekis apskaičiuojamas kaip procentinė bendro sugaunamų menkių kiekio, tenkančio visoms sudėtinėms žvejybos pastangų grupėms tame pačiame rajone, dalis.

▼M2

4. Sudėtinėms žvejybos pastangų grupėms, kurių bendro sužvejojamų menkių kiekio procentinė dalis pagal 3 dalies d punktą yra 20 % arba daugiau, taikomi metiniai patikslinimai. Atitinkamų grupių didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos apskaičiuojamos taip:

a) jei taikomas 7 ar 8 straipsnis, bazinė vertė patikslinama taikant tokią procentinę vertę, kuria yra patikslintas pagal tuos straipsnius taikomas mirtingumo dėl žvejybos koeficientas;

b) jei taikomas 9 straipsnis, bazinė žvejybos pastangų vertė patikslinama tokia procentine verte, kokia, palyginti su ankstesniais metais, yra patikslinamas BLSK.

▼B

5. Kitoms 4 dalyje nenurodytoms žvejybos pastangų grupėms taikomas didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos nekeičiamos ir paliekamos bazinės vertės dydžio.

▼M2

6. Nukrypstant nuo 4 dalies, jei didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos sumažinamos ketverius metus iš eilės, Taryba gali nuspręsti didžiausioms leidžiamoms žvejybos pastangoms vienus ar kelerius tolesnius metus metinio patikslinimo netaikyti.

([1]) OL L 60, 2008 2 5, p. 1.

▼B

13 straipsnis

Papildomų žvejybos pastangų paskirstymas didelio selektyvumo žvejybos įrankiams ir žvejybos reisams, kurių metu vengiama žvejoti menkes

1. Valstybės narės gali padidinti didžiausias leidžiamas žvejybos pastangas žvejybos pastangų grupėms, kurioms žvejybos pastangos buvo patikslintos pagal 12 straipsnio 4 dalį bei laikantis 2–7 dalyse išdėstytų sąlygų.

2. Didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos gali būti didinamos žvejybos pastangų grupėse, kuriose vienas ar daugiau laivų žvejybos veiklą:

a) vykdo laive turimu tik vienu reglamentuojamu žvejybos įrankiu, dėl kurio techninių savybių remiantis STECF įvertintu moksliniu tyrimu joms sudaroma galimybė sugauti mažiau nei 1 % menkių (didelio selektyvumo žvejybos įrankis);

b) sudaro galimybę sugauti tokį menkių kiekį, kuris mažesnis nei 5 % bendro sugaunamo žuvų kiekio per vieną žvejybos reisą (žvejybos reisai, kurių metu vengiama žvejoti menkes);

c) vyk pagal menkių vengimo arba išmetamų sugautų žuvų kiekio mažinimo planą, tokiu būdu dalyvaujantiems laivams sumažinant menkių mirtingumą dėl žvejybos bent tokiu lygiu, kuris atitinka 12 straipsnio 4 dalyje nurodytą žvejybos pastangų patikslinimą; arba

d) vykdo rajone į vakarus nuo Škotijos, į vakarus nuo linijos, nubrėžtos nuosekliai sujungiant rumbo linijomis pozicijas, nurodytas IV priede, nustatytas pagal WGS84 koordinačių sistemą, jei dalyvaujantys laivai turi palydovinio ryšio laivų stebėjimo sistemas (LSS).

3. 2 dalyje nurodyti laivai turi būti stebimi dažniau, visų pirma dėl:

a) išimtinio didelio selektyvumo žvejybos įrankių naudojimo atitinkamų žvejybos reisų metu pagal 2 dalies a punktą;

b) į jūrą išmetamų sugautų žuvų kiekio pagal 2 dalies b punktą;

c) mirtingumo dėl žvejybos mažinimo pagal 2 dalies c punktą;

d) sugautų ir išmetamų žuvų kiekio, kuris atsiranda į vakarus nuo linijos, nurodytos 2 dalies d punkte,

laikantis nuostatų dėl reguliaraus duomenų teikimo valstybei narei apie tuose punktuose nustatytų specialių sąlygų laikymąsi.

4. Žvejybos pastangų padidėjimas pagal šį straipsnį apskaičiuojamas kiekvienam iš laivų atitinkamose žvejybos pastangų grupėse, vykdančiose veiklą laikantis 2 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytų specialių sąlygų, ir jis neturi viršyti kiekio, būtino kompensuoti 12 straipsnio 4 dalyje nurodytą žvejybos pastangų patikslinimą dėl tokiai veiklai naudojamų žvejybos įrankių.

5. Apie visus paskirstytų žvejybos pastangų padidinimus, kuriuos padaro valstybės narės, pranešama Komisija iki metų, kuriais žvejybos pastangų patikslinimo kompensavimas turi įvykti, balandžio 30 d. Pranešime nurodoma išsami informacija apie laivus, vykdančius veiklą

▼B

laikantis 2 dalies a, b, c ir d punktuose nurodytų specialių sąlygų, vienai žvejybos pastangų grupei tenkančias žvejybos pastangas, kurias, valstybės narės skaičiavimu, tie laivai turi vykdyti tais metais, taip pat sąlygos, kuriomis laivų pastangos stebimos, įskaitant kontrolės nuostatas.

6. Valstybės narės ne vėliau kaip kiekvienų metų kovo 1 d. praneša Komisijai pastangų kiekius, panaudotus vykdant veiklą per praėjusius metus.

7. Komisija kasmet prašo STECF palyginti menkių mirtingumo dėl žvejybos mažėjimą, kuris atsirastų taikant 2 dalies c punktą, su mažėjimu, kurio būtų tikimasi patikslinant žvejybos pastangas, kaip nurodyta 12 straipsnio 4 dalyje. Atsižvelgdama į šį vertinimą Komisija gali pasiūlyti žvejybos pastangų patikslinimą, kuris gali būti taikomas kitais metais atitinkamai žvejybos įrankių grupei.

14 straipsnis

Valstybių narių įsipareigojimai

1. Kiekviena valstybė pasirenka didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų paskirstymo atskiriems su jos vėliava plaukiojantiems laivams ar laivų grupei metodą, remdamasi tam tikrais kriterijais, įskaitant, pavyzdžiui:

a) geros žvejybos praktikos skatinimą, be kita ko, duomenų rinkimo intensyvinimą, į jūrą išmetamų sugautų žuvų kiekio mažinimą ir poveikio žuvų jaunikliams mažinimą;

b) dalyvavimą bendrose programose, siekiant išvengti bereikalingos menkių priegaudos;

c) nedidelį poveikį aplinkai, įskaitant suvartojamo kuro ir išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį;

d) proporcingą žvejybos galimybių paskirstymą žvejybos kvotų forma.

2. Kiekviename iš šio reglamento I priede nurodytų rajonų kiekviena valstybė narė, remdamasi 1994 m. birželio 27 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1627/94, nustatančiu bendrąsias nuostatas dėl specialių žvejybos leidimų ([1]), išduoda specialius žvejybos leidimus laivams, plaukiojantiems su jos vėliava ir žvejojantiems tuose rajonuose bei naudojantiems žvejybos įrankius, priklausančius vienai iš šio reglamento I priede nurodytų žvejybos įrankių grupių.

3. Kiekviename iš I priede nurodytų rajonų bendras laivų, turinčių pagal 2 dalį išduotus specialius žvejybos leidimus, didžiausias pajėgumas, matuojamas kilovatais, neturi viršyti laivų, kurie 2006 m. ar 2007 m. vykdė veiklą naudodami reglamentuojamus žvejybos įrankius ir žvejojo atitinkamame geografiniame rajone, pajėgumo.

4. Kiekviena valstybė narė sudaro ir tvarko laivų, turinčių 2 dalyje nurodytą specialų leidimą, sąrašą ir paskelbia jį savo oficialioje tinklavietėje, kad su juo galėtų susipažinti Komisija ir kitos valstybės narės.

([1]) OL L 171, 1994 7 6, p. 7.

▼B

15 straipsnis

Žvejybos pastangų reguliavimas

Valstybė narės stebi savo laivynų pajėgumus ir veiklą pagal žvejybos pastangų grupes ir imasi atitinkamų veiksmų, jei artėjama prie didžiausių leidžiamų žvejybos pastangų, nustatytų pagal 12 straipsnį, siekdamos užtikrinti, kad pastangos neviršys nustatytų ribų.

16 straipsnis

Keitimasis didžiausiomis leidžiamomis žvejybos pastangomis tarp valstybių narių ir pastangų sugrąžinimas

1. Pagal 11 straipsnį nustatytas didžiausias leidžiamas žvejybos pastangas atitinkamos valstybės narės gali patikslinti atsižvelgdamos į:

a) keitimąsi kvotomis, atliekamą pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 20 straipsnio 5 dalį; ir

b) žvejybos galimybių perskirstymą ir (arba) sumažinimą, atliekamą pagal Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 23 straipsnio 4 dalį ir Reglamento (EEB) Nr. 2847/93 21 straipsnio 4 dalį, 23 straipsnio 1 dalį ir 32 straipsnio 2 dalį.

2. Pagal 12 straipsnį nustatytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos gali būti patikslintos valstybės narės, kuri nutraukia keitimąsi kvotomis bet kuriame iš 3 straipsnyje paminėtų rajonų, tiek, kiek kvotų ši valstybė narė pasikeitė ataskaitiniu laikotarpiu, kad nustatytų 12 straipsnio 2 dalyje nurodytą bazinę vertę, ir jai reikia papildomų pastangų bet kurioje iš atitinkamų žvejybos pastangų grupių, kad ji pasinaudotų susigrąžintomis kvotomis. Pastangų sugrąžinimą kartu su bendrų leidžiamų žvejybos pastangų sumažinimu turi vykdyti valstybė narė, grąžinusi kvotą susigrąžinančiai valstybei narei, atsižvelgdama į tai, kiek sumažėjo jos žvejybos pastangų grupių turimų menkių žvejybos kvotų kiekis, išskyrus tuo atveju, kai kvotą grąžinanti valstybė narė nepasinaudojo atitinkamomis pastangomis pirmiau nurodytoms bazinėms vertėms nustatyti.

3. Nepaisant 17 straipsnio 2 dalies, 2009 m. valstybės narės gali pakeisti savo žvejybos pastangų paskirstymą perkeldamos žvejybos pastangas ir pajėgumus iš vieno 3 straipsnyje nurodyto geografinio rajono į kitą, jei šis perkėlimas susijęs su 13 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodyta žvejybos veikla. Apie tokius perkėlimus pranešama Komisijai. Atitinkamai pakeičiamos 12 straipsnio 2 dalies a punkte nurodytos didžiausios leidžiamos žvejybos pastangos.

17 straipsnis

Keitimasis didžiausiomis leidžiamomis žvejybos pastangomis tarp žvejybos pastangų grupių

1. Valstybė narė gali pakeisti jai paskirtų žvejybos pastangų paskirstymą 2–5 dalyse nustatytomis sąlygomis perkeldama žvejybos pajėgumus tarp žvejybos pastangų grupių.

▼B

2. Perkėlimas leidžiamas tarp žvejybos įrankių grupių, bet ne tarp geografinių rajonų, jei atitinkama valstybė narė suteikia Komisijai informaciją apie tos valstybės narės žvejybos pastangas perleidžiančios ir gaunančios įrankių grupių vidutinį sugautų žuvų kiekį pastangų vienetui (CPUE) per pastaruosius trejus metus.

3. Jei žvejybos pastangas perleidžiančios žvejybos įrankių grupės CPUE yra didesnis nei žvejybos pastangas perimančios žvejybos įrankių grupės CPUE, žvejybos pastangų perleidimas paprastai turi būti vykdomas pagal 1 kW-dienos už 1 kW-dieną principą.

4. Jei žvejybos pastangas perleidžiančios žvejybos įrankių grupės CPUE yra mažesnis nei žvejybos pastangas gaunančios žvejybos įrankių grupės CPUE, valstybė narė turi taikyti korekcijos koeficientą žvejybos pastangas gaunančios žvejybos įrankių grupės pastangų kiekiui taip, kad pastarosios didesnis CPUE būtų kompensuotas.

5. Komisija prašo STECF parengti standartinius korekcinius koeficientus, kurie galėtų būti naudojami tam, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos žvejybos pastangų perleidimui tarp skirtingą CPUE turinčių žvejybos įrankių grupių.

IV SKYRIUS

STEBĖSENA, INSPEKTAVIMAS IR PRIEŽIŪRA

▼M1

———————

▼B

25 straipsnis

Patvirtinti uostai

1. Kai numatoma Bendrijoje iš Bendrijos žvejybos laivo iškrauti daugiau nei dvi tonas menkių, laivo kapitonas užtikrina, kad tokie iškrovimai vyktų tik patvirtintuose uostuose.

2. Kiekviena valstybė narė patvirtina uostus, kuriuose iškraunamas visi dvi tonas viršijantys menkių kiekiai.

3. Kiekviena valstybė narė savo viešoje tinklavietėje skelbia patvirtintų uostų ir susijusių tuose uostuose atliekamų inspektavimo ir priežiūros procedūrų sąrašą, įskaitant kiekvieno iškrauto menkių kiekio registravimo ir pranešimo apie jį sąlygas.

Komisija šią informaciją perduoda visoms valstybėms narėms.

▼M1

———————

▼B

V SKYRIUS

SPRENDIMŲ PRIĖMIMAS IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

30 straipsnis

Sprendimų priėmimo tvarka

Jei šiame reglamente numatyta, kad sprendimus priima Taryba, ji tai daro kvalifikuota balsų dauguma, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

▼B

31 straipsnis

I priedo pakeitimai

Remdamasi STECF rekomendacija, Komisija gali Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka iš dalies keisti šio reglamento I priedą laikydamasi šių principų:

a) žvejybos pastangų grupės nustatomos kuo tolygiau atsižvelgiant į sugaunamus biologinių išteklių individus, tikslinių arba kaip priegauda sugaunamų žuvų dydžius ir su šiomis žvejybos pastangų grupėmis susijusios žvejybos veiklos poveikį aplinkai;

b) žvejybos pastangų grupių skaičius ir dydis turi būti ekonomiškai efektyvus valdymo naštos, susijusios su išteklių išsaugojimo poreikiais, požiūriu.

32 straipsnis

Išsamios taisyklės

Išsamios šio reglamento 11 straipsnio 3 dalies, 14, 16 ir 17 straipsnių taikymo taisyklės gali būti patvirtintos Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 30 straipsnio 2 dalyje išdėstyta tvarka.

33 straipsnis

Parama iš Europos žuvininkystės fondo

1. Kiekvieno iš 1 straipsnyje nurodytų keturių menkių išteklių grupių atveju tais metais, kuriais išteklių dydis yra mažesnis už 6 straipsnyje nustatytą atitinkamą prevencinę neršiančių žuvų biomasės normą, ilgalaikis planas laikomas atkūrimo planu, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 5 straipsnyje, ir Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 21 straipsnio a dalies i punkto tikslais.

2. Kiekvieno iš 1 straipsnyje nurodytų keturių menkių išteklių grupių atveju 1 dalyje nenurodytais metais ilgalaikis planas laikomas atkūrimo planu, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 2371/2002 6 straipsnyje, ir Reglamento (EB) Nr. 1198/2006 21 straipsnio a dalies iv punkto tikslais.

34 straipsnis

Peržiūra

Remdamasi STECF rekomendacijomis ir pasikonsultavusi su atitinkama regionine patariamąja taryba, Komisija įvertina atitinkamų menkių išteklių ir tų išteklių žvejybos valdymo priemonių poveikį ne vėliau nei trečiaisiais šio reglamento taikymo metais, o vėliau kas trejus šio reglamento taikymo metus ir prireikus pasiūlo atitinkamas priemones jam iš dalies pakeisti.

▼B

35 straipsnis

Panaikinimas

▼C1

Reglamentas (EB) Nr. 423/2004 panaikinamas. Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 423/2004 laikomos nuorodomis į šio reglamento nuostatas.

▼B

36 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Jis taikomas nuo 2009 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

Žvejybos pastangų grupės apibrėžiamos pagal vieną iš 1 punkte nurodytų žvejybos įrankių grupių ir vieną iš 2 punkte nurodytų geografinių rajonų.

1. Žvejybos įrankių grupės

   a) Dugniniai tralai ir velkamieji tinklai (OTB, OTT, PTB, SDN, SSC, SPR), kurių tinklo akies dydis:

      TR1 100 mm arba didesnis

      TR2 70 mm arba didesnis ir mažesnis nei 100 mm

      TR3 16 mm arba didesnis ir mažesnis nei 32 mm

   b) Sijiniai tralai (TBB), kurių tinklinio audeklo akies dydis:

      BT1 120 mm arba didesnis

      BT2 80 mm arba didesnis ir mažesnis nei 120 mm

   c) Žiauniniai tinklaičiai, pinklieji tinklai (GN)

   d) Sieniniai tinklai (GT)

   e) Ūdos (LL)

2. Geografinių rajonų grupės:

   Šiame priede geografiniai rajonai skirstomi į šias grupes:

   a) Kategato sąsiauris;

   b) i) Skagerako sąsiauris;

      ii) ta ICES IIIa zonos dalis, kuri yra už Skagerako sąsiaurio ir Kategato sąsiaurio ribų;

         ICES IV zona ir ICES IIa zonos EB vandenys;

      iii) ICES VIId zona;

   c) ICES VIIa zona;

▼C1

   d) ICES VIa zona ir ICES Vb zonos EB vandenys.

▼M3

3. Nukrypstant nuo 1 punkto, žvejybos pastangų valdymo 2 punkto b papunktyje nurodytame rajone tikslu TR2 ir TR1 žvejybos įrankių grupės laikomos viena grupe, kuriai priskiriamų įrankių tinklo akies dydis yra 70 mm arba didesnis. Pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1224/2009 ([1]) 33 ir 34 straipsnius valstybės narės ir toliau teikia naudojant TR1 ir TR2 grupių žvejybos įrankius panaudotų žvejybos pastangų atskiras ataskaitas.

([1]) 2009 m. lapkričio 20 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1224/2009, nustatantis Bendrijos kontrolės sistemą, kuria užtikrinamas bendrosios žuvininkystės politikos taisyklių laikymasis, iš dalies keičiantis reglamentus (EB) Nr. 847/96, (EB) Nr. 2371/2002, (EB) Nr. 811/2004, (EB) Nr. 768/2005, (EB) Nr. 2115/2005, (EB) Nr. 2166/2005, (EB) Nr. 388/2006, (EB) Nr. 509/2007, (EB) Nr. 676/2007, (EB) Nr. 1098/2007, (EB) Nr. 1300/2008, (EB) Nr. 1342/2008 ir panaikinantis reglamentus (EEB) Nr. 2847/93, (EB) Nr. 1627/94 ir (EB) Nr. 1966/2006 (OL L 343, 2009 12 22, p. 1).

▼B

II PRIEDAS

SPECIALŪS INSPEKTAVIMO STANDARTAI

Tikslas

1. Kiekviena valstybė narė pagal šį priedą nustato specialius inspektavimo standartus.

Strategija

2. Vykdant žvejybos veiklos inspektavimą ir priežiūrą daugiausia dėmesio skiriama laivams, kurie, tikėtina, žvejoja menkes. Inspektavimo ir priežiūros veiksmingumui patikrinti taikomas papildomas kryžminio patikrinimo mechanizmas – atsitiktinės atrankos imčių vežamų ir parduodamų menkių patikrinimai.

Prioritetai

3. Skirtingoms žvejybos įrankių rūšims taikomi skirtingo lygio prioritetai, atsižvelgiant į tai, kokį poveikį laivynams turi žvejybos galimybių apribojimai. Dėl to kiekviena valstybė narė nustato specialius prioritetus.

Siektini standartai

4. Nuo šio reglamento įsigaliojimo dienos praėjus ne daugiau kaip mėnesiui valstybės narės įgyvendina inspektavimo tvarkaraščius, atsižvelgdamos į toliau nurodytus tikslus.

   Valstybės narės nurodo, kuri imčių ėmimo strategija bus taikoma, ir ją apibūdina.

   Komisijos prašymu valstybės narės turi jai pateikti taikomą imčių ėmimo planą.

   a) Inspektavimo uostuose lygis

      Siektinas tikslumas paprastai turėtų būti bent ne mažesnis už tikslumą, kuris būtų pasiektas taikant paprastą atsitiktinio imčių ėmimo metodą, kai valstybėje narėje patikrinama 20 % visų iškrautų menkių.

   b) Pardavimo inspektavimo lygis

      Patikrinami 5 % menkių, pasiūlytų parduoti aukcione.

   c) Inspektavimo jūroje lygis

      Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią kiekviename rajone vykdytos žvejybos veiklos analizę. Standartai jūroje nurodo patruliavimo dienų jūroje skaičių menkių išteklių valdymo rajonuose; gali būti nustatyti atskiri standartai toms dienoms, kai patruliuojama tam tikruose žvejybos rajonuose.

   d) Iš oro atliekamos priežiūros lygis

      Lankstus standartas: turi būti nustatomas atlikus išsamią kiekviename rajone vykdytos žvejybos veiklos analizę ir atsižvelgiant į valstybės narės turimus išteklius.

▼B

III PRIEDAS

NACIONALINIŲ KONTROLĖS VEIKSMŲ PROGRAMŲ TURINYS

Nacionalinėse kontrolės veiksmų programose siekiama, *inter alia*, tiksliai apibrėžti:

1. Kontrolės priemones

   Žmogiškieji ištekliai

   a) Krante ir jūroje dirbančių inspektorių skaičius, jų darbo laikotarpiai ir žvejybos zonos, kuriose jie turi dirbti.

   Techniniai ištekliai

   b) Patruliuojančių laivų ir orlaivių skaičius, jų naudojimo laikotarpiai ir zonos.

   Finansiniai ištekliai

   c) Biudžeto asignavimai, skirti žmogiškųjų išteklių, patruliuojančių laivų ir orlaivių naudojimui.

2. Su žvejybos veikla susijusios informacijos elektroninį registravimą ir perdavimą

   Sistemų, įdiegtų siekiant užtikrinti 19, 23, 24 ir 25 straipsnių laikymąsi, aprašymas.

3. Uostų patvirtinimą

   Atitinkamais atvejais uostų, kurie pagal 26 straipsnį patvirtinti menkėms iškrauti, sąrašas.

4. Pranešimą prieš iškrovimą

   Sistemų, kurios įdiegtos siekiant užtikrinti 24 straipsnio laikymąsi, aprašymas.

5. Iškrovimų kontrolę

   Visų priemonių ir (arba) sistemų, kurios įdiegtos siekiant užtikrinti 19, 20, 21 ir 28 straipsnių nuostatų laikymąsi, aprašymas.

6. Inspektavimo procedūras

   Nacionalinėse kontrolės veiksmų programose nustatomos procedūros, kurių bus laikomasi:

   a) vykdant inspektavimus jūroje ir sausumoje;

   b) teikiant informaciją kompetentingoms institucijoms, kurias kitos valstybės narės paskyrė atsakingomis už nacionalines menkių išteklių kontrolės veiksmų programas;

   c) bendrai vykdant priežiūrą ir keičiantis inspektoriais, įskaitant nuostatas dėl kitų valstybių narių vandenyse veikiančių inspektorių įgaliojimų ir kompetencijos.

▼B

IV PRIEDAS

13 straipsnio 2 dalies d punkte nurodyta linija

13 straipsnio 2 dalies d punkte nurodyta linija apibrėžiama nuosekliai sujungiant rombo linijomis šias pozicijas pagal WGS84 koordinačių sistemą:

54 °30′ šiaurės platumos, 10 °35′ vakarų ilgumos

55 °20′ šiaurės platumos, 9 °50′ vakarų ilgumos

55 °30′ šiaurės platumos, 9 °20′ vakarų ilgumos

56 °40′ šiaurės platumos, 8 °55′ vakarų ilgumos

57 °0′ šiaurės platumos, 9 °0′ vakarų ilgumos

57 °20′ šiaurės platumos, 9 °20′ vakarų ilgumos

57 °50′ šiaurės platumos, 9 °20′ vakarų ilgumos

58 °10′ šiaurės platumos, 9 °0′ vakarų ilgumos

58 °40′ šiaurės platumos, 7 °40′ vakarų ilgumos

59 °0′ šiaurės platumos, 7 °30′ vakarų ilgumos

59 °20′ šiaurės platumos, 6 °30′ vakarų ilgumos

59 °40′ šiaurės platumos, 6 °5′ vakarų ilgumos

59 °40′ šiaurės platumos, 5 °30′ vakarų ilgumos

60 °0′ šiaurės platumos, 4 °50′ vakarų ilgumos

60 °15′ šiaurės platumos, 4 °0′ vakarų ilgumos.